

Vén Dadó (köhögve belép):

Kü, kü, hü!
Tüdős-májás, gombócos-huppántos jó estét
A házigazdának!
Íme, házigazdám, én is megérkeztem,
Néked jó hírt hoztam.
Gögricei bakjának,
Szép kondor gyapjának
Egy szál hija sinesen.
Igyunk-együnk, ha van mit;
Ha pedig nines,
Feküdjünk föl a fölvetett ágy alá.

(Lefekszenek. Színlelik az alvást)

Bettlehemes „öregpásztor“ kifordított bundában és egész-baránybőr szakállal. Kezében a regösök láncos botja. Gyenes, Zala m. 1934.
Fotó: Volly István.

Palkó (földalomban beszél):

Hallod, hallod, szerelmes pajtásom?
Sutyorog a kolbász a pásztorok számára.
(Továbbaluszna, horkolna, elcsendesednek.)

Jankó (álmából felriad. Mind felugranak):

Surgite, lélek! Veszett állat, csak nyúl gyanánt el ne vigy,
mind magamból, mind másokból csúfot ne úzz!

Vén Dadó:

Mi lelt, pajtás, mi lelt! Talán ürget fogtál?

Jankó:

Ó, szerelmes pajtásom, az éjjeli álmomban fekete-
szünön két lábomnál fogva hordoztak.

Vén Dadó:

Azok ám, az ördögök.
(Elaluszna ismét.)

I. angyal (kívül énekel):

Glória!

Palkó (ugyanúgy éneklő hangon):

Hallod-e te, mi lehet az?

II. angyal (kívül énekel):

Glória!

Jankó:

Keljetek fel, pásztorok!
(Fölkelnek.)

I—II. angyal (kívül énekel):

Glória!

(Belépnek, bettlehemüket az asztalra teszik s benne a gyertyát
(villanyt) meggyújtják.)

Vén Dadó (éneklő hangon):

Imádjátok mi megváltónkat.

I—II. angyal (énekel):

Mennyből az angyal
Lejött hozzátok
Pásztorok, pásztorok,
Hogy Bettlehembe
Sietve menvén
Lássátok, lássátok.

Istennek, fia,
Aki született
Jászolyban, pólyában,
Ő leszen néktek
Üdvözítőtok
Valóban, valóban.